

РЕШЕНИЕ

№ 4334

гр. София, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11059** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по иск с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), предявен от фондация „Д. арт“ против Столична община (СО). Ищецът претендира обезщетение в размер на 33596лв. за имуществени вреди, заедно със законната лихва върху посочената сума за периода от 01.12.2016г. до 05.11.2021г. Със следваща молба, представена в открито съдебно заседание на 08.12.2021г., ищецът е заявил, че претендира и неимуществени вреди в размер по преценка на съда. Ответникът оспорва исковете като неоснователни и недоказани. В отговора на исковата молба обективира възражение за погасено по давност вземане за сумата 33596 лв. Прокурорът намира, че исковата претенция е основателна и доказана и моли да бъде уважена в пълен размер.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Исковите са допустими, като предявени от активно легитимирано лице срещу надлежен ответник съгласно чл.205, ал.1 АПК – СО е юридическо лице на основание чл.15 от Закона за местното самоуправление и местната администрация. Разгледани по същество, исковете са неоснователни.

Ф. е подала заявление с вх. № ДК-6200-76/28.11.2014 г. до директора на Дирекция „Култура“ в СО за включване в Културния календар за следващата година на Столична община на проект: „Трето издание на международния мултижанров Д. А. Ф.

– „Пулсът на С. Европа" (Н.) 2015 г.“ С писмо изх. № ДК-6200-76(1)/24.01.2015 г. на СО фондацията била уведомена, че предложеното събитие не е включено в Културния календар за 2015 г. С решение № 5874/06.10.2015 г. по адм. д. № 1600/2015г. на Административен съд - София град, Второ отделение, 31-ви състав била върната преписката на Столичен общински съвет за ново произнасяне с мотивиран акт по горепосоченото заявление на фондацията. Това решение било оставено в сила с окончателно решение № 13009/01.12.2016 г. по адм. дело № 13043/2015 г. на Върховния административен съд, Трето отделение. Установява се от съдържанието на първоинстанционното решение (л.10-11 от делото), че с него преписката е върната за произнасяне с мотивиран акт, като под никаква форма в него не са изложени задължителни указания по смисъла на чл.173, ал.2 АПК в насока административният орган да уважи искането за включване проекта на фондацията в Календара за 2015г.

По делото са изслушани показанията на двама свидетели, които съдът в настоящия състав възприема като обективни и безпротиворечиви, но намира, че от тях не се установяват обстоятелства от значение за спора. Свидетелката В. Е. Р.-Т. заявява, че работи като счетоводител при ищеца от 2017г. Счетоводителят отчита 2016г., като работи назад във времето. Били й предадени документите на фондацията, за да може да се стъпи върху балансовите сметки. Заварила оборотна ведомост, аналитична и синтетична за 2015г. По преценка на свидетелката, за 2015г./2016г. счетоводството е било редовно водено. При предявяване на препис от главна книга за 2015г. с оборотна ведомост към нея свидетелката заявява, че това са документите, които й били предоставени. Най-общо това, което е видимо, е липсата на достатъчно парични средства за оборотни средства и висока задлъжнялост. Посочва, че това е видимо от тази оборотна ведомост. Този извод е изключително виден от сметка 151, в която са вписани 12 057.23 лева. Това е краткосрочен получен заем. И другата сметка, в която има задължения към собственика на фондацията, е в размер на 16 хиляди лева. Видно е от началните салда за 2014г., че по разходни сметки има записани разходи близо 100 хиляди лева, а в приходната част са записани 74 хиляди лева. Това се случва през 2015г. Разходите са с около 30 хиляди лева повече от приходите. Тази разлика е покрита със заемни средства – 13.300 лева за 2015г. като кредит. Общо крайно салдо задължения е в размер на 16 хиляди лева или 18 хиляди лева. Към представителите на фондацията тези заемни средства са върнати, но това е към 2020г. Към момента съществуват задължения към края на 2020г., свидетелката не може да каже колко са със сигурност. Сумата от 12 хиляди лева по сметка 151 съществува и към края на 2020г. Доколкото й е известно, средствата са разходвани за дейността на фондацията в областта на културата. Коментирали тази висока задлъжнялост и й било обяснено, че са по определени проекти.

Свидетелката Д. В. А. заявява, че познава фондацията от доста години, като работа и като екип. От самото начало, от зараждането на първия фестивал, харесвала тяхната работа и от там се стигнало до това, да се намеси в този фестивал през 2015 г. Там задачата й била да отговаря за доброволческия екип, който помагал на артистите. Фестивалът през 2015 г., организиран от „Д. арт“, бил третият. В предишните участвала по-скоро с някои идеи и по малки задачи. В третия си имала отредена роля. Според личното впечатление на свидетелката, последният фестивал, преди този от 2015 г., може би бил успешен, но този от 2015г. сякаш бил от всичките най-грандиозният и запомнящият се, поне за нея. Била насърчавана и била свидетел за програмата на фестивала. Не влизала в детайл, но знае, че бил насърчен. Възниквали

трудности от гледна точка на някои финансови пречки, които се получили. Участието на свидетелката в крайна сметка било безвъзмездно. С напредването на самия фестивал имало разходи, които не могли да бъдат посрещани. Участвала на добра воля. За нея този фестивал бил като градация на предишните два и от гледна точка на брой артисти, и въобще на програма и на локации. Смята, че той бил като върхова точка от тези три фестивали. За други институции не може да каже, а от участниците със сигурност фестивалът получил признание. За всички, които са замесени в един фестивал, в края на деня стават нещо като семейство и винаги остават хубавите спомени, как всичко се е случило, как са се провели нещата и т. н. Свидетелката отговаряла за доброволците и артистите, като всеки артист имал нужда от собствен доброволец, който да му асистира, с който да ходят и закупуват материали, да оглеждат локациите, да си настройват самите инсталации. Нейната работа била да следи, доколко доброволците си вършат работата, и да им прави програми, тъй като всеки ден трябвало да бъдат в различни галерии, в различни локации, в различни часови пояси. Общо взето, това била моята работа, да е сигурна, че всичко се случва както трябва. В детайл с бюджета не е запозната. Запознала се, когато разбрала, че има финансови затруднения. Общо взето било да изработи това на добра воля. Не си спомня периода точно. 2015 г. с подготовката, която е започнала може би в началото на годината, иначе самият фестивал бил лятото.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Вещото лице посочва, че предвиденият общ бюджет за проекта е 90 000.00 лв.с ДДС. При проверка на място в офиса на фондацията се установило, че в 2015 г. не са имали друг проект освен „Трето издание на международния мултижанров Д. А. Ф.- Пулсът на С. Европа: Н.“. Не били открити първични счетоводни документи, които да са осчетоводени за различен проект. Счетоводството на ищеца не е правило аналитично разделение, а се е съобразявало с основния приет сметкоплан на Република България, без да създава отделни аналитични счетоводни сметки за проектите си, тъй като за 2015 г. е имала само един. Той е финансиран с дарения, със спечелено финансиране по програма на СО и със собствено финансиране, част от които е със заемни средства от член на УС Д. К.. Според приложената Оборотна ведомост, през 2015 г. в Счетоводството на Фондация Д. А. са отчетени разходи в общ размер 93008.54 лв. Така, първоначално изчисленият общ бюджет е надвишен с 3 008,54 лв. Общо приходите са 73 342.14 лв. Непокритата разлика от дарените средства и получените по договори за спонсорство суми се равнява на 19 666.40 лв. Видно от Справка Главна книга е, че по сметка 493 (Разчети със Собственици) има кредитни обороти през 2015 г., явяващи се задължения към собственици натрупани през 2015 г., за сумата от 13 292.42 лв. рефериращи към дебитни обороти отново за 2015 г. по сметки Каса (см.501) съответно 55.42 лв. и Банка (см.503) 13 237.00 лв. Съобразно приложените документи по делото и при проверката в офиса на фондацията вещото лице не открил счетоводна информация, приложени документи или извлечение, в които да е видно, че Д. И. К. е получил банков превод или плащане с касов ордер за сума, която цели погасяване на част от заемните средства, предоставени на фондацията от Д. И. К.. Вещото лице посочва сумите, получени в и преведени от личната сметка на последния. Вещото лице приема, че по данни от делото и поради липсата на по-голяма аналитична счетоводна отчетност за 2015 г. по Вид дейност/услуга в счетоводството на фондацията, не е

възможно ясно да отдели по кое конкретно направление са изразходвани средствата в повече от описаното във формуляра за кандидатстване за съфинансиране от СО. Не може еднозначно да отговори на въпроса, дали проектът може да се осъществи при предвидения бюджет. С оглед липсата на по-аналитично водене на счетоводството, вещото лице не може да конкретизира всеки направен разход по вид и доставчик.

В производства от вида на настоящето ищецът носи доказателствената тежест да установи съществуването на обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, като следва да установи: 1) съществуването на твърдените вреди, 2) наличието на незаконосъобразни актове, действия и бездействия на служителите на ответника при изпълнение на административна дейност; 3) наличието на пряка причинно-следствена връзка между първите две.

Безпротиворечиво се установява от констатациите на вещото лице, че недостигът за финансирането на проекта е бил компенсирал с лични средства на управителя на фондацията. Това обстоятелство обаче не може да бъде преценено като имуществена вреда за фондацията, тъй като представлява финансиране, осигурено чрез договаряне, израз на свободната воля на страните по последното. Ето защо, безпредметно е обсъждането на писмените доказателства, ангажирани в подкрепа на твърденията за източниците, от които управителят е осигурил необходимите за фондацията средства.

Не се установява незаконосъобразен акт, действие или бездействие на служителите на СО при изпълнение на административна дейност. Не съществува нормативноустановено задължение за администрацията да финансира проект от вида на процесния, а съответно – не е налице обект на преценка, дали служителите на ответника незаконосъобразно са бездействали да го изпълнят. Ирелевантно в тази връзка е обстоятелството, доколко значим за публиката е проектът, тъй като това обстоятелство във всички случаи е въпрос за целесъобразност. Последната всякога е извън предмета на съдебен контрол – чл.145, ал.1 АПК.

Задължение за финансиране на проекта на фондацията не е възникнало и от соченото от последната решение № 5874/06.10.2015 г. по адм. д. № 1600/2015г. на Административен съд - София град, Второ отделение, 31-ви състав. На първо място следва да се отбележи, че същото не съдържа указание в този смисъл до административния орган. На второ място, решението съставлява изпълнително основание по чл.268, т.2 АПК, подлежащо на изпълнение по реда на Дял пети от същия кодекс. Ето защо, доводите в насока незаконосъобразно бездействие решението да бъде изпълнено, не могат да бъдат разглеждани в настоящето производство, доколкото съществува друг ред за това изпълнение, който не се установява, нито се твърди да е бил предприет от ищеца.

Предвид липсата на незаконосъобразен акт, действие или бездействие, безпредметно е обсъждането на възможна причинно-следствена връзка с твърдените вреди, както имуществени, така и неимуществени. С оглед изхода на делото и на основание чл.10, ал.2 ЗОДОВ следва да бъде уважено искането на ответника за възстановяване на направените от него разноски в размер на 328 лв. – възнаграждение за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 (сто) лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, предявени от фондация „Д. арт“, с ЕИК[ЕИК], против Столична община за сумата 33596 (тридесет и три хиляди петстотин деветдесет и шест) лева - обезщетение за имуществени вреди, сочени за претърпени от незаконосъобразен отказ за включване на проект на фондацията в Календар на културните събития на Столична община за 2015г., заедно със законната лихва върху посочената сума за периода от 01.12.2016г. до 05.11.2021г., и за обезщетение на неимуществени вреди, сочени за претърпени от същия отказ, в размер, определен от съда.

ОСЪЖДА фондация „Д. арт“, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община сумата 428 (четирисотин и двадесет и осем) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: